

ESCALES D'OCIER

Torn a la minyonia,
a les mies escales
que munten al cel
agafant-se
a les muntanyes.
Amigues escales,
on són los testimonis
del meu temps inquiet?
On és lo pagès
que m'ha revelat
lo secret de les espigues?
Graons d'esperança,
on los meus ulls
se són oberts al sol
i han vist
anar i venir la vida.
Custodis dels meus dons
més purs,
amb vosaltres he ris i plorat,
he cantat la mia blanca cançó.
Escales, rendiu-me
els meus somnis
i els batecs
del meu cor jove,
per suportar lo pes dels anys.
Portau-me en alt,
allà damunt
on los núvols
tenen nius d'orenetes.

Canu, Antoni. "Escala d'Ocier". *Itinerari poètic. Fasolcat edicions musicals*
s.c.p. 2009